

בולעטין # 233 - שבט תשמ"ב לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

עין יעקב על מסכת סנהדרין אות (רנה)

(רנה) שם משנה. מרגלים, אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר, (במדבר יד) "וַיִּמְתּוּ הָאֲנָשִׁים מוֹצְאֵי דְבַת הָאָרֶץ רָעָה בַּמִּגְפָּה". וַיִּמְתּוּ - בעולם הזה, במגפה - לעולם הבא. עַד־תִּקְרַח, אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר, (במדבר טז) "וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ" - בעולם הזה, "וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל" - לעולם הבא, דְּבַר־יְרֵמְיָהוּ עֲקִיבָא. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אֹמֵר, עֲלֵיהֶם אָמַר הַכֶּתוּב, (ש"א ב) "ה' מִמִּית וּמַחֲיֶה מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל". גְּמָרָא. תָּנוּ רַבֵּנּוּ, עַד־תִּקְרַח, אין להם חלק לעולם הבא, שנאמר, (במדבר טז) "וַתִּכַּס עֲלֵיהֶם הָאָרֶץ" - בעולם הזה, "וַיִּאֲבְדוּ מִתּוֹךְ הַקְּהָל" - לעולם הבא, דְּבַר־יְרֵמְיָהוּ עֲקִיבָא. רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בֶּתִירָא אֹמֵר, הֲרֵי הֵן כְּאֲבֵדָה הַמִּתְבַּקֶּשֶׁת, שְׁנֵאמַר, (תהלים קיט)

"תַּעֲיִתִי כְּשֶׁהָ אֲבִד, בִּקְשׁ עֲבֹדְךָ, [כִּי מִצּוֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי]". "וַיִּקַּח קָרַח", אָמַר רִישׁ לְקִישׁ, שְׁלַקַּח מִקַּח רַע לְעַצְמוֹ. קָרַח' - (שַׁעֲשֵׂה) [שְׁנַעֲשֵׂה] קָרַחַה בְּיִשְׂרָאֵל. בֶּן יִצְהָר' - בֶּן, שֶׁהֲרִתִּיחַ עָלָיו אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּצִהְרִים. בֶּן קֶהֶת' - בֶּן, שֶׁהִקְהָה שְׁנֵי מוֹלִידָיו. בֶּן לֵוִי' - בֶּן, שְׁנַעֲשֵׂה לֵוִיָּהּ בְּגֵהֶנָּם. וְלִיחָשׁוּב נָמִי, בֶּן יַעֲקֹב' - בֶּן, שֶׁעֲקַב עֲצָמוֹ לְגֵהֶנָּם? אָמַר רַב שְׁמוּאֵל בַּר רַב יִצְחָק, יַעֲקֹב בִּקְשׁ רַחֲמִים עַל עַצְמוֹ, שְׁנַאֲמַר, (בְּרֵאשִׁית מֵט) "בְּסֹדֶם אֶל תָּבֹא נַפְשִׁי, [בְּקֶהֶלֶם אֶל תִּחַד כָּבֹדֵי, בְּסֹדֶם אֶל תָּבֹא נַפְשִׁי] - אֵלֶי מְרַגְלִים, בְּקֶהֶלֶם אֶל תִּחַד כָּבֹדֵי - זֶה עֲדַת קָרַח. דָּתֵן' - שְׁעֵבֵר עַל דַּת אֵל. אַבִּירָם' - שְׁאֵבֵר (לִבְבוֹ) [עַצְמוֹ] מַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה. וְאוֹן' - שִׁיֵּשֵׁב בְּאַנִּינּוֹת. פֶּלֶת' - שְׁנַעֲשׂוּ לוֹ פְּלָאוֹת. בֶּן רְאוּבֵן' - בֶּן, שֶׁרָאָה וְהִבִּין. אָמַר רַב, אוֹן [בֶּן פֶּלֶת] - אֲשֶׁתּוֹ הִצִּילָתּוֹ. אָמְרָה לֵיהּ, מֵאִי נִפְקָא לָךְ מִינָהּ, אִי מֵרַבָּה - אַנְתָּ תִלְמִידָא. וְאִי מֵרַבָּה - אַנְתָּ תִלְמִידָא. אָמַר לָהּ, מָה אַעֲבִיד? הֲוֵאִי בְּעֵצָה, וְאֲשַׁתְּבְּעִי לִי בְּהַדְיָהּ! אָמְרָה לֵיהּ, יַדְעָנָא, דְּכוּלָּהּ כְּנִישְׁתָּא, קְדִישְׁתָּא נִינְהוּ, דְּכַתִּיב, (בְּמִדְבַר טז) "כִּי כָל הָעֵדָה כָּלָם קָדְשִׁים". אָמְרָה לֵיהּ, תּוֹב, דְּאַנָּא מְצִילָנָא לָךְ. אֲשִׁקִּיתִיָּה חֲמֵרָא, וְאַרְוִיתִיָּה, וְאַגְנִיתִיָּה גֹאִי. אוֹתְבָה עַל בָּבָא, [דָּף קי] וְסִתְרָתָה לְמַזְיָהּ, כָּל דְּאַתָּא, חֲזִיָּיהּ, הָדָר. אַדְהֵכִי וְהֵכִי - אַבְלָעוּ לָהּ:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)